

SUKNA

in modno blago za gospode in gospe
priporoča izvozna hiša 140

Prkop Skorkovsky in sin

v Humpolecu na Češkem.

Vzorci na zahtevo franco. Zelo zmerne
cene. Na željo hočem dati takoj izdelati gospodske obleke.

ZEFIRE

Politični pregled.

Država in kmet. Kakor smo že poročali, predložila je vlada državni proračun za leto 1913. Dohodki znašajo okroglo 3137 milijonov, izdatki pa za okroglo 200 000 K manj. Zanimivo pa je to-le: za kmetijstvo stoji v državnem proračunu le razmeroma malenkostna svota okroglo 62½ milijonov kron. Državni izdatki znašajo več kakor 3000 milijonov, za kmetijstvo pa se izda komaj 62½ milijonov kron. To so res žalostne razmere! Od velikanskih izdatkov države, ki znašajo 3 milijarde, izda se za kmete komaj petdeset del. Proti temu bi morali pač poklicani voditelji avstrijskih kmetovalcev prav odločno nastopiti. Kajti kmet je steber državi in brez kmeta ni nikakoršnega življenja.

Dolgove delati, to zna naša slavna vlada pač najbolje. Pri zadnjem zasedanju delegacij izprešala je vlada 215 milijonov kron; od teh pade na Avstrijo 130 milijonov kron. Ako se še druge potrebščine zraven računa, morala bode naša vlada za 157 milijonov kron dolga napraviti. Avstrijska renta stoji namreč jako nizko in naša država dobi vsled tega le pod neugodnimi pogoji potrebnega denarja. Avstrijska armada nas stane za 14% več nego bi stala v drugi državi. Vsak bojni parnik se plača na Avstrijskem za 14% dražje, nego v Italiji. Ni čuda, da ima naša država vedno več dolgov...

Duhovniške plače. Naša vlada hoče baje v prihodnjem zasedanju državne zbornice predložiti načrt za zboljšanje duhovniških plač. Po našem mnenju bi se lahko to zvišanje duhovniških plač uresničilo, brez da bi se državne denarje itak revnih davkoplačevalcev izrabljalo. Vlada naj bi drobiža za kaplane poiskala pri milijonarjih v duhovniški obleki, pri "mrtvi roki", katere velikansko premoženje leži brezplodno v črnih blagajnah. Upamo, da bodejo napredni poslanci to stališče zavzeli, kadar pride vlada s pobožnimi željami glede zvišanja duhovniških plač.

Poslanci hočejo baje tudi višjo plačo. Saj vemo, da državni poslanci tako prokleta pridno delajo, da imajo avstrijski narodi vsako leto večje dolgove. Tozadnji odsek v državni zbornici je vsled tega sklenil, da naj se dijete pavšalno plačuje, ne več na dan po 20 K. Vsak poslanec (razven dunajskih) bi dobil na leto po 10.000 K, prosto vožnjo po državni železnici itd. Ponižna želja, kaj? Doslej smo srečni avstrijski davkoplačevalci na leto okroglo 2½ milijonov kron za poslance plačevali, odslej pa bi morali najmanj 5 milijonov plačati. Res, veseli časi nas čakajo!

Italijanski troški v laško-turški vojni za Tripolitanijo znašajo glasom uradnih poročil 458 milijonov lir. Precej drobiža!

Dopisi.

Sv. Barbara v Haložah. Lübleni „Štajerc“, moram ti sej nekaj povedati od totega župnika Vogrina; ti slišiš sem pravi ga „je joko Barbarčanom toča vdarla, pa sem si misla: totim bugim sirutam bum en vuz zelja na Sesvete ta zapela, ga nedo od gloda trpeli; več ga ni blo kak moj vuz zelja. Te sem si misla, da bum prav drago oda, pa sem ša od vuza k meši; tam sem tak mola kaj so mi prsti krvavi postali. Ta pa je priša Vogrin na predganco; ko je vangeli zebra, te sem si misla: zaj pa mon te ša vujnta z cirkve; te pa se je zdrja, da morejo vrata zapreti te pa nas je za fakine meja. Ko sen to čüja, nesem veda ali je to meni an šlo ali totim bugim Haložanom, gi so potli tak žalostni bli, da je nehta nobeden zelja küpti, ja pa sem si misla, da bi oni guspud rojši Lojzeka ki sveče nožiga za „fakina“ meli, da se nebi z podkuharcoj krega, dere se oni z Lizikoj na sprehod odpelajo; drugo jütro pa se je uboga Katika iz žalosti radi prepira šla v Dravo vtoplat; dere pa je šküsla da je Drava mrzla, te če se je zmislila koj če de škodlo prepovedanemi sadi ki ga je zanesla z Lojzekom, zej se je skobacala na kamenje ge je čakala na odrešenje kak Jona prerok, dere sta dva moža pojo z ladjoj prišla te sta vso mokro k Borlskemi mostnari v hišo spravla; tečas je župnikov en hlopec Liziko z vozom pojo prišla. Hvaležni bi Vam bli, Haložani, če bi pred farofom pometali, gi je dosta smetja, da Vam ga ne bi trebalo v Ameriko pa v Dravo pošiljati...

Spravte v žepe si fakine
da ne skvarjo Vam družine
Lojzek s Katkoj na prepir
Vogrin in Liza pa nemir...

Polski prelek.

Sv. Trojica slov. gor. Slavno uredništvo! Na vernih duš dan sem šel k Božji službi kot veren katoličan; tudi na mirodvoru sem molil za iz te solzne doline preseljene sobrate, kateri se nad zvezdami veselijo in rajsko veselje uživajo. Odhajajoč iz mirodvora proti domu, obiščem gostilno Kernek, kjer je obenem pošta. Vprašam pismonošo glede časnikov in ta mi pove, da pride „Štajerc“ popoldne. Med tem vprašanjem me potiplje neki mož po rami in mi reče oziroma zapove: „Ti ne smeš „Štajerca“ brati!“ — Jaz mu odgovorim: „V teh usodnih časih berem kar jaz hočem!“ — A dotični mož mi zakriči v pričo drugih ljudi v obraz: „Vsi tisti ste svinje, kateri „Štajerca“ berete in pa kateri ste pri „Štajercu“ uredništvo...“ Ta klerikalni suroveč se piše Anton Roškar, p. Dorvanja. Jaz sem si mislil: ko bi klerikalci imeli vso moč, bi Štajerci res ščetine dobili in bi postali svinje... (Op. uredništva: Tako nastopajo in take izraze imajo svetohlinski klerikalci; človek jim je „svinja“, ako se ne pokori vsakemu političnemu farju. Fej takim surovim klevetnikom! Sicer pa prosimo našega g. dopisnika za natančni naslov; kajti radi prijeli bi tega Roškarka tudi še na drugem mestu za njegova dolga klerikalna ušesa.)

Zgornja Bistrica. Dne 31. oktobra umrl je

takaj po težki bolezni g. Joh. Werhoschegg, občinski predstojnik in gostilničar, v starosti 70 let. Ta splošno spoštovani vrli štajerski rojak živel bode vedno v našem spominu. Njegova družina žaluje za njim, ker je bil vzorni soprog in nežni oče. Ali z družino žaluje za pokojnikom tudi vsa občina, kajti bil je njen vođa, bil je duša občini. Kjer je bilo treba bližnjemu pomagati, tam je bil pokojnik. Bil je tudi načelnik požarne brambe. Nikdar ni skrival svojega poštenega naprednega prepričanja, s katerim se je proti vsem ljudskim nasprotnikom boril. Zaslužil je v polni meri ime „oče Werhoschegg“, ki so ga mu dali hvaležni občani. Velike zasluge se je pridobil pokojnik kot župan, kot načelnik požarne brambe, kot član slovenje-bistriškega okrajnega zastopa, krajnega šolskega sveta, okrajne šparkske itd.; — zato tega odličnega moža ne bode mo pozabili. Pokojnik je bil tudi vrli Avstrijec in se je leta 1866 krvave vojske pri Kraljevem Gradcu udeležil; bil je tudi s srebrno medaljo odlikovan. Bil je mož, na katerega smo lahko ponosni in za katerim se mnogo ljudi joka. Počivaj mirno, vrli naš „oče Werhoschegg“, spavaj sladko pod zemljico domačo, — mi naprednjaki te nikdar ne pozabimo.

Meretince niže Ptuja. Veleučene junake in tiste modrijane, kateri šnopsa ne pijejo, kadar ga nimajo, mōraš, dragi „Štajerc“ malo pozdraviti. Zbirajo se okoli „Slovenskega gospodarja.“ Kakor balkanski narodi v Turka se zaletavajo v nas. V „Fihposu“ z dne 24. oktobra 1912 so zapričeli vojsko zoper „Štajerca“. Pa „Štajerc“ se vseh teh meretinskih modrih junakov ne prestraši, ki so se le na meretinski gmajni discipline ter vojskovanja učili, takrat ko so vikali in kričali: moja jama dol cama, kakor tisti mali „Oberfeldjäger“, kateri se je pri svoji Treziki doma streljati učil... Sedaj bi radi vsi ti modrijani postali župani in penzionisti, da si bodejo potem zapeli doma za pečjo svojo veselo pesem:

»Oj Hanzek ti, kaj ti fali
Ker si tak močno žalosten?
Si jezen na-me? Naj bo v božje ime,
Saj enkrat bo minulo vse.

»Boš župan postal,
Se ne boš več bal
Ne stariš ne mladih
Zajček in jerebiček.

»Ko za pečjo boš sedel
Petelin ti bo pel —
Oj Hanzek ti mali,
Le bodi vesel!»

Ako bodejo ti veleučeni modrijani vsi doma v štali ali v šampeti invalidi postali, kadar se bodejo tam vojskovali in streljali zajčke, tedaj bodejo morali tudi tam od svojih šampetov svoj „penzijo“ zahtevati. Ti veleučeni meretinski junaki bi najbrž še bolj nadlegovali občinskega predstojnika, kakor ga sedaj nadleguje le eden „k. u. k. Militärinvalid des k. u. k. Festungs Artillerie-Regimentes“, kateri je služil 4 leta cesarja in je bil v bitki od sovražnika iz kanona obstreljen, za njegove zasluge pa mu je podelil cesar pomoč dosmrtno podpore in ga odlikoval z zaslužnimi svetinjami. Ali meretinski modrijani, ki so se na gmajni streljati učili, bi radi od drugod svoj „patent“ dobili. Zato so se sedaj pričeli z vsemi močmi proti „Štajercu“ zaganjati. Teh junakov se seveda „Štajerc“ ne prestraši. Ako ne bode miru, zapel bode „Štajerc“ prvaški armadi v Meretincih tako koračnico, da jo bodejo zapomnili. Toliko za danes!

MOJA STARA

izkušnja me uči, da rabim za negovanje moje kože le Steckenpferd-lilijino-mlečno milo od trdkre Bergmann & Co., Tetschen a/E. Kos za 80 h se dobi povsod. 229

Novice.

Naš koledar 1913

je izšel in obsega 144 strani; razven 8 slik prinaša veliko vrsto gospodarskih člankov, po-vesti, zabavnih spisov, poučnih sestavkov, seznamov sejmov itd. Cena mu je zopet le 60 vinarjev, s poštnino 70 vin. Kdor naroči 10 koledarjev, dobi enega zastonj. Najceneje je, ako se naročilnemu pismu dotično svoto v znakmah

Od vojne.

Opozarjamo čitatelje na naša poročila o vojni na Balkanu. Bulgarski armadi se mora priznati, da je z naravnost junaško hrabrostjo dosegla nepričakovano velike uspehe. Pomisliti se mora, da se je vkljub modernim puškam bitke večinoma z bajonetom odločilo. Naša slika kaže bulgarsko infanterijo v bojih okoli trdnjave Adrianopol.

Bulgarische Infanterie im Feuergefecht.